

[Undervisningsministeren.]

vendigt, at en væsentlig del af den teoretiske uddannelse foregår herved, og det har altså ikke hidtil kunnet ske på en måde, som vi var tilfreds med; derfor tilstræber vi en fast skole, hvor de grønlandske lærlinge kan undervises og samtidig få deres indkvartering.

Vi har fået mulighed for at lave en sådan skole i Ikast, og personlig er jeg ikke uinteresset i denne løsning, som også det samlede uddannelsesråd for handels- og kontor-fagene enstemmigt har anbefalet. Det vil sige, at den lærerorganisation, som hr. Johannes Pedersen, der blev citeret her, repræsenterer, er gået ind for denne løsning og ikke har modsat sig, at vi søgte denne vej frem.

Jeg er selvfølgelig villig til at undersøge sagen én gang til — det bør man altid erklære sig rede til.

Når hr. Lembourn nævner, at de pågældende lærlinge kunne indkvarteres på Hald, vil jeg dog gerne sige, at der foreligger ikke for os oplysninger om, at vi kan få Hald på helårsbasis — og det er jo det eneste, der har interesse, hvis vi virkelig skal lave en god skole for de pågældende lærlinge — men som sagt, jeg er da begribeligvis rede til at undersøge sagen en gang til, og så får vi se, om det ender med den løsning i Ikast, som i øjeblikket ligger til grund for vore forhandlinger, og som uddannelsesrådet som sagt enstemmigt med alle interesserede parter har anbefalet os at gå ind for.

Lembourn: Der skal ikke være nogen tvivl om, at dette spørgsmål ikke er rejst med henblik på den fremtidige ordning i Ikast. Jeg betvivler ikke, at man dér kan skabe en handelsskole, der vil opfylde alle de krav, man skal stille. Det er alene den midlertidige ordning, spørgsmålet drejer sig om. Hvis det, når man nu undersøger sagen, viser sig, at man i det kommende undervisningsår kan byde bedre forhold på Hald Hovedgård end dem, der kan tilbydes under den midlertidige ordning i Ikast, vil jeg dog mene, at det var rigtigere at holde sig til Hald Hovedgård.

Hvad angår Hald Hovedgårds tilbud, må der altså foreligge en misforståelse, for jeg har fået oplyst af lederen, at man har gjort, hvad man kunne for at beholde handels-

skolen; man har tilbudt at udvide, og man har opstillet meget gode finansieringsvilkår, så her må altså være tale om forskellige oplysninger, hvilket får mig til endnu en gang at anmode ministeren om at undersøge sagen, og jeg forstår, at det er ministeren også indstillet på.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Ja, jeg kan jo kun endnu en gang konstatere, at vi ikke har de samme oplysninger om Hald Hovedgård. Visse ting kunne tyde på, at vi åbenbart kun har fået halv besked begge to; men nu vil jeg begribeligvis undersøge sagen igen. Jeg vil dog gerne sige til hr. Lembourn, at planen i Ikast, som jeg personlig er meget interesseret i, som sognerådsformanden, hr. Vestergaard Poulsen, har arbejdet meget for, og som vi har forhandlet meget om, hænger jo sammen med, hvordan det går med forhandlingerne om Hald og Viborg; for finder man en rimelig ordning for Hald og Viborg, falder Ikastplanen selvfølgelig væk. Der er jo ingen grund til at lave om på det for det år, der går, indtil man kan etablere sig under bedre forhold i Ikast.

Jeg tror altså ikke, det er muligt; der foreligger ikke for os oplysninger om, at det er muligt, men er det muligt, vil vi selvfølgelig tage det op til realitetsovervejelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Skræppenborg-Nielsen* til forsvarsministeren:

„Vil ministeren foretage en undersøgelse af årsagerne til, at to rekrutter ved livgardens 2. rekrutkompagni i Nordsjælland har forsøgt at begå selvmord?“

Skræppenborg-Nielsen: Med mellemrum kan man i dagspressen læse om en tilsyneladende ikke alt for fin behandling fra visse befalingsmænds side af det værnepligtige og indkaldte mandskab. Sådan bør det naturligvis ikke være; men sådan er det altså alligevel, og det hænder desværre alt, alt for tit.

Jeg tror, alle er enige om, at det indkaldte værnepligtige mandskab ikke alene har krav på; men også ret til under indkaldelsen at blive behandlet, ikke som dresserede abe-